

แนวทาง แบบที่ 1

อาทิตย์ที่ 2 เทศกาลปัสกา (อาทิตย์พระเมตตา) ปี A

(ข้อมูลจากหนังสือ “แนวทางการวางแผนมิสซาวันอาทิตย์” คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

พระคริสตเจ้าผู้เสด็จกลับคืนพระชนมชีพ

ทรงแสดงองค์กับหมู่คณะ

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า: องค์พระผู้เป็นเจ้าประทับท่ามกลาง
ประชากรใหม่ในการมาชุมนุมกัน

ท่าทีคริสตชน: รู้สำนึกถึงการประทับอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

การดำเนินชีวิต : สร้างความสำนึกและความสัมพันธ์

แบบเป็นกันเองต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

บทนำ

แปดวันหลังจากพระเยซูเจ้าเสด็จกลับคืนพระชนมชีพ ทรงสำแดงองค์ให้กับหมู่คณะที่ประชุมกัน เพื่อประทานสันติ ปลุกเร้าให้เกิดความหวังและความยินดี ในเวลาเดียวกัน ทรงสำแดงให้พวกเขาทราบว่า ชีวิตใหม่ที่พวกเขาได้รับเป็นชีวิตของหมู่คณะที่มีสันติภาพและการคืนดีกัน มีองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่ท่ามกลางพวกเขาอีกทั้งยังได้รับพระจิตเจ้าเพื่อภารกิจของการยกโทษบาปแก่ผู้อื่นต่อไป แสดงให้เห็นว่าพระองค์ไม่ทรงทอดทิ้งพวกเรา ทรงกระทำตามสัญญาว่าจะอยู่กับเราจนสิ้นพิภพ ให้เรามีความเชื่อและสำนึกว่าพระองค์ประทับอยู่กับเราจริงๆ ที่นี่และเวลานี้

ดังนั้น วันนี้เรามีใจเข้าใจเครื่องหมาย “การประทับอยู่ของพระองค์เท่านั้น” แต่เราคริสตชนยังปฏิบัติร่วมเหมือนบรรดาศิษย์ที่อยู่ร่วมกับพระองค์ โดยการร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณ กล่าวคือ เราอยู่กับพระองค์อย่างแท้จริงโดยอาศัยพระวาจาและการรับศีลมหาสนิท

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	กจ 2:42-47	หมู่คณะแรกของเยรูซาเล็ม ความเป็นหนึ่งเดียวกันในทุกสิ่ง
เพลงสดุดี	สดค 117	เราได้เห็นสิ่งน่าพิศวงของความรักของพระองค์
บทอ่านที่ 2	1 ปต 1:3-9	ทรงให้กำเนิดเราในความหวัง โดยการกลับเป็นขึ้นมาของพระเยซูเจ้า
พระวรสาร	ยน 20:19-31	แปดวันหลังจากนั้น พระเยซูเจ้าประจักษ์แก่พวกศิษย์ในห้องที่พวกเขาประชุมกันอยู่

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเยซูเจ้าประจักษ์และประทับอยู่ในที่ชุมนุมของคริสตชน

หลังจากการเสด็จกลับเป็นขึ้นของพระเยซูเจ้า พวกสาวกยังอยู่ในความกลัว แม้ว่าจะรวมตัวกันได้อีกครั้งหนึ่ง เพราะพวกเขายังไม่ได้เห็นพระองค์ ทันทีที่พวกเขาเห็นพระหัตถ์ที่ถูกตะปูแทงและสีข้างที่ถูกหอกพวกเขา ก็จำพระองค์ได้ และรู้สึกยินดีที่พบพระองค์อยู่ท่ามกลางพวกเขา แต่สิ่งที่พระเยซูเจ้าตรัสเมื่อพวกเขาจำพระองค์ได้แล้วก็คือ “เพราะท่านได้เห็นจึงเชื่อ เป็นบุญของที่ไม่เห็น แต่เชื่อ” พวกสาวกและโทมัสมีบุญที่ได้เห็นและเชื่อ มีบางคนเห็นแต่ไม่เชื่อ และมีบางคนไม่เห็นและเชื่อ ไม่ใช่ทุกคนได้เห็นพระองค์แต่ผู้ใดเชื่อ นั้นจะมีชีวิตในนามของพระองค์

พระคริสตเจ้าประทับอยู่ท่ามกลางประชากรของพระองค์เมื่อมาชุมนุมกันในวันอาทิตย์ เพื่อระลึกถึงการเสด็จกลับเป็นขึ้นมา พระองค์ประทับอยู่ท่ามกลางเราขณะนี้ ที่นี้ขณะที่เรามาชุมนุมกันเพื่อฉลองพิธีขอบพระคุณ การประทับอยู่นี้เป็นการประทานสันติและการคืนดีกัน เป็นการประทานพระจิตเจ้าเพื่อให้เราสามารถนำการคืนดีกัน ไปให้กับผู้อื่นต่อไป

แต่เช่นเดียวกับพวกสาวก เราเองก็เสี่ยงที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อในพระองค์ เพราะถึงแม้พระองค์จะอยู่ท่ามกลางเรา แต่เราอาจไม่เห็นและไม่เชื่อว่าพระองค์ประทับอยู่เพื่อ

ประทานสันติและการคืนดีกัน การเชื่อซึ่งแสดงออกมาด้วยการดำเนินชีวิตที่สอดคล้อง จึงไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้น โดยง่ายเสมอไป

1.2 ที่ชุมนุมวันอาทิตย์เป็นหมู่คณะของผู้มีความเชื่อและหน้าที่ของ การนำสันติและการคืนดีกัน

จุดกำเนิดของการมาชุมนุมกันในวันอาทิตย์จึงได้แก่ความเชื่อในการเสด็จกลับเป็นขึ้นมาของพระเยซูเจ้าเพราะนั่นคือสาระสำคัญของการระลึกถึง เพราะเราเชื่อว่า พระเยซูเจ้า สิ้นพระชนม์บนกางเขนได้เสด็จกลับเป็นขึ้นมาแล้ว เราจึงมาชุมนุมกันเพื่อพบกับ พระองค์แม้จะไม่ได้เห็นด้วยตาของเราเอง แต่เห็นด้วยสายตาของความเชื่อเท่านั้นก็ตาม ความเชื่อดังกล่าวได้กลับเป็นประสบการณ์ของความยินดีและความหวัง ความยินดีที่ เห็นพระองค์อีกครั้งหนึ่ง และความหวังว่า ความตายไม่ใช่จุดสิ้นสุดของชีวิต ไม่ว่าความ ตายจะมีรูปแบบใด แต่ความเชื่อความยินดีและความหวังที่เกิดขึ้นไม่ใช่ประสบการณ์ ของแต่ละคน แต่เป็นประสบการณ์ของการเป็นประชากรใหม่ที่ได้รับเลือกให้มารับ พระคุณนี้ ซึ่งในเวลาเดียวกัน ยังมีภารกิจที่จะแบ่งปันความเชื่อ ความยินดีและความหวัง เดียวกันนั้นให้กับผู้อื่นต่อไป

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาสของการฉลอง

การฉลองในวันนี้จึงน่าจะให้ความสำคัญกับการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าผู้เสด็จกลับ เป็นขึ้นมาท่ามกลางที่ชุมนุมของวันอาทิตย์เพื่อฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณ เหมือนกับหมู่คณะ แรกซึ่ง “หมั่นมาชุมนุมกันเพื่อฟังพระวาจา ฟังคำสอนของพวกสาวก บิปปิงและสวด ภาวนา” และในชีวิต พวกเขา นำทุกสิ่งมาเป็นของกลาง การฉลองของวันนี้เป็นการ ชุมนุมในแบบเดียวกันเพื่อพบกับพระเยซูเจ้าผู้เสด็จกลับเป็นขึ้นมา ประสบการณ์ เหมือนกับพวกสาวกที่ชุมนุมกันในห้องด้วยความกลัว แต่เมื่อได้เห็นและเชื่อว่าพระเยซู เจ้ากลับเป็นขึ้นมาแล้ว ความกลัวก็หายไปแต่กลับมีความยินดีและความอบอุ่นเมื่อมี พระองค์อยู่ใกล้เคียงและประทับอยู่ท่ามกลางพวกเขา ประสบการณ์นี้ต้องฉายแสง ออกมาในที่ประชุมของพิธีบูชาขอบพระคุณด้วย

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจไปกับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- บทเพลงเริ่มพิธีควรเป็นเพลงที่มีเนื้อหาการเชิญชวนให้มาร่วมกันและชุมนุมกันสรรเสริญพระเจ้า
- คำทักทายของพระสงฆ์ “พระเจ้าสถิตกับท่าน – และสถิตกับท่านด้วย” ด้วยบรรยากาศกันเองและความยินดี
- บทพระสิริรุ่งโรจน์ ขับร้องเพื่อยืนยันความยินดีถึงการกลับคืนพระชนมชีพขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ภาควจนพิธีกรรม

- บทนำ เพื่อเสนอภาพของ “หมู่คณะแรก” (บทอ่านที่ 1) และ “หมู่คณะของพวกสาวก” (พระวรสาร) และสาระสำคัญของสิ่งที่หมู่คณะเป็นและกระทำ
- การอ่านบทอ่าน ควรมีบทนำบทเดียวก่อนมีการอ่านบทอ่านเพื่อให้ภาพรวมและช่วยที่ชุมนุมให้สามารถรับฟังพระวาจาได้อย่างเหมาะสม
- บทอัลเลลูยา แสดงออกถึงความยินดีในการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้า และมีการแห่พระวรสารอย่างสง่าที่สุด
- บทเทศน์ เน้นการประทับอยู่ของพระเยซู คือที่มาของความสงบ ความสุข ความยินดี และความมั่นคง (Security)
- บทภาวนาของมวลชน ให้เน้นการภาวนาผู้ที่มีความหวาดกลัวต่อภัยต่าง ๆ และภาวนาเพื่อหมู่คณะต่าง ๆ ระดับวัด จะได้มีความสำนึกในการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้า

ภาคบูชาขอพระคุณ

- บทขอพระคุณ ที่ชุมนุมอาจยื่นขึ้นระหว่างการสวดตั้งแต่หลังเสกศีลเป็นต้นไป เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดง

- ถึงการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าผู้กลับคืนชีพ
- การประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อควรใช้การขับร้องแทนการพูดเฉย ๆ
 - บทข้าแต่พระบิดาและการแสดงความเป็นมิตรต่อกัน จึงนำไปสู่การรับศีลมหาสนิทอย่างมีนัยสำคัญต่อชีวิต เพราะเป็นการแสดงความเชื่อของแต่ละคนในการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้า และการได้รับพระคุณจากพระองค์
 - เพลงลูกแกะพระเจ้า ใช้เพลงที่มีเนื้อร้องกล่าวถึงการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้า
 - การรับศีล ควรเชิญชวนให้ทุกคนมารับศีลมหาสนิท เพราะเป็นการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้า
 - ตัวแทนสัตบุรุษอ่านบทภาวนาโมทนาคุณสำหรับการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิท
 - บทภาวนาหลังรับศีล เน้นการขอบคุณ การขอพรให้มีความเชื่อในการประทับอยู่ และการให้ความมั่นใจของพระเยซูเจ้า

ปิดพิธี

- การประกาศปิดพิธีใช้แบบที่ 3 (ใช้ในเทศกาลปัสกา)

2.3 บทภาวนาของมวลชน

ประธาน

พี่น้องที่รัก พระบิดาของเรา ทรงปรารถนาให้มนุษย์ทุกคนได้มีส่วนในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระบุตรเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ ให้เราภาวนาขอพระองค์ด้วยความไว้วางใจ สำหรับมนุษย์ทุกคนทั่วโลกจะได้รับพระพรของพระองค์

ผู้นำ

- 1) เพื่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปา พระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวชชาย – หญิง และตลอดจนบรรดาผู้แพร่ธรรมทุกท่าน จะได้รับพระพรอุดม เปี่ยมด้วยสันติ

สุข มีความเชื่อ ความยินดีและความหวังใหม่ พร้อมทั้งพลังกำลังที่กล้าหาญ เอา
จริงเอาจัง และเป็นหนึ่งเดียวกันในการทำงาน ด้วยความมุ่งมั่นให้พระ
อาณาจักรของพระคริสตเจ้ามาถึงมนุษย์ทุกคน **ให้เราภาวนา**

- 2) เพื่อดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลย
เดช เข้าสู่สถิต ณ สรวงสวรรค์ มีความสุขนิรันดร์ พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์
และนักบุญทั้งหลาย **ให้เราภาวนา**
- 3) เพื่อมนุษย์ทุกคนทั่วโลกจะได้กระหายหาความจริงและแสวงหาจนพบ สามารถ
ยอมรับว่าพระเยซูเจ้าเป็นองค์แห่งความจริง และเชื่อในพระองค์ ผู้จะทรงนำเขา
ให้พบกับความรอดพ้นคือความสุขที่แท้จริงที่เขาแสวงหา **ให้เรา
ภาวนา**
- 4) เพื่อบรรดาผู้มีความทุกข์และเจ็บป่วยทั้งหลาย จะได้รับความชื่นชมยินดี ความ
บรรเทาที่พระคริสตเจ้าทรงมีชัยชนะเหนือความทุกข์ทรมานทั้งสิ้นโดยประทาน
ชีวิตใหม่แก่เขา และช่วยเขาเหล่านั้นให้สามารถดำเนินอยู่ในหนทางที่พระองค์
ทรงประสงค์เสมอ **ให้เราภาวนา**
- 5) เพื่อสัตบุรุษวัดของเรา จะได้เจริญชีวิตอยู่ในพระหรรษทานแห่งศีลล้างบาป
อย่างซื่อสัตย์ เป็นหนึ่งเดียวกัน ช่วยเหลือกันด้วยความยินดี และมอบความ
เมตตาไปยังทุกคนที่อยู่รอบข้างให้ได้รับความสุขความยินดี โดยมีความเชื่อใน
พระเยซูคริสตเจ้า ผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ **ให้เราภาวนา**

ประธาน

ข้าแต่พระบิดาเจ้า การกลับคืนพระชนมชีพขององค์พระบุตร บันดาลให้ข้าพเจ้าทั้งหลายเปี่ยมด้วยความหวัง และความอัศจรรย์ใจ โปรดประทานสันติสุขแห่งวันปีสกาแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ผู้เป็นประชากรของพระองค์ โปรดประทานพลังให้ข้าพเจ้าทั้งหลายนำข่าวดีของพระคริสตเจ้าไปประกาศทั่วโลกด้วยเถิด ทั้งนี้ขอพึ่งพระบารมีพระเยซูคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

วันนี้เราฉลอง “การประทับอยู่ของพระเยซูเจ้า” ในที่ชุมนุมวันอาทิตย์ เพื่อว่า เมื่อได้พบพระองค์แล้ว เราจะได้มีความยินดี สันติสุขและความหวัง และมีกำลังที่จะทำภารกิจที่ได้รับในการนำสันติและการคืนดีกันไปยังพี่น้อง ทำทิวของเราจึงเป็นทำทิวของการดำเนินชีวิตเป็น “หมู่คณะของพระศาสนจักร ” เป็นทำทิวที่สลัดทิ้งการดำเนินชีวิตแบบตัวคนเดียว เพื่อสร้างชีวิตของความเป็นหนึ่งเดียวกันซึ่งสามารถเป็นพยานให้กับผู้อื่นว่า “คูสิพวกเขาช่างรักกันมากเพียงใด ” และดังนั้น จะสามารถเป็นผู้แพร่สันติสุขและการคืนดีกันให้กับผู้อื่นต่อไป

3.1 ทำทิวของการร่วมเป็นหนึ่ง

การต้องเป็นหนึ่งพระศาสนจักรพร้อมกับสมาชิกคนอื่นๆ เป็นการที่เราจะสามารถประกาศความรัก และการประทับอยู่ของพระองค์ในชีวิตของเรา เป็นความสุขที่เปี่ยมล้นที่เราในฐานะคริสตชนได้มีโอกาสสัมผัสกับความรักอันล้นพ้นของพระองค์ จึงทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตด้วยความท้าทาย และต้องประกาศถึงการมีความรักมากเพียงใดที่ได้มีพระองค์อยู่กับชีวิตของเรา คริสตชนจึงถูกท้าทายให้ร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันเพราะความรักและการประทับอยู่ของพระองค์นั่นเอง

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามทำทิว)

ชีวิตที่ดำเนินไปต้องเปิดใจเพื่อรับฟังพระวาจาของพระองค์ ให้เป็นชีวิตของพวกเขาแต่ละคนอย่างแท้จริง โดยอาศัยความเป็นหนึ่งเดียวที่เรากำลังร่วมสร้างในสังคมของเรา และเป็นพิเศษในพระศาสนจักรของพระองค์ในโลกนี้

แนวทาง แบบที่ 1

อาทิตย์ที่ 2 เทศกาลปีสกา ปี A

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาว์นอาทิตย์ฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม”

หัวข้อ: ความเชื่อและการร่วมเป็นหนึ่งเดียวกัน

มีสุภาษิตบทหนึ่งว่า “นกขนแบบเดียวกันย่อมรวมอยู่ในฝูงเดียวกัน” เมื่อพูดถึง สัตว์ชนิดบางประการ มนุษย์เราก็ไม่แตกต่างกันไปจากวัวในทุ่งหญ้าที่วิ่งเข้าหากันเมื่อพายุพัด ครอบหน้าอยู่รอบข้าง เราต่างต้องการเพื่อนและแรงคลใจเพื่อที่จะอยู่ต่อไป ความรักของสามี ภรรยาอยู่รอดได้ก็ต่อเมื่อคู่สมรสพยายามฟูมฟักชีวิตการอยู่ด้วยกันนั้นอยู่ทุก ๆ วัน ด้วยวิถีทาง ซึ่งธรรมชาติและศาสนาเสนอให้ การอยู่รอดของความเชื่อก็อยู่ภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน คริสตศาสนาที่อยู่ “แต่ลำพัง” ตนเอง จะได้ออยู่ได้ไม่นาน

บทอ่านที่หนึ่งบรรยายถึงชีวิตร่วมกันของชาวคริสต์กลุ่มแรกของกรุงเยรูซาเล็ม “Koinonia” (ความเป็นเพื่อน ภารดรภาพ การร่วมเป็นหนึ่งเดียวกัน) ควรจะเป็นองค์ประกอบ หนึ่งในที่สำคัญในชีวิตของคริสตชนทุกยุคสมัยความเชื่อที่เช่นเดียวกันกับความรักต้องประสบ ความสงสัยและความเฉยเมยเราต้องการการการคำจุนซึ่งกันและกัน เราเป็นคนมีบุญถ้ามีหรืออยู่ใน ครอบครัวที่การเป็นหนึ่งเดียวแบบคริสตชน เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตครอบครัวนั้น ในที่ซึ่งสมาชิก ของครอบครัวภานา และสรรเสริญพระเจ้าพร้อมกัน อ่านพระคัมภีร์ด้วยกัน ปฏิบัติตามคำนิยม ของคริสตชนในเรื่องของความรัก ความยุติธรรม การเคารพกันและกัน ความประพฤติดีและ ห่วงใยต่อกันและกัน ในกรณีดังกล่าว สมาชิกของครอบครัวจะช่วยส่งเสริมกันและกัน และการ ร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันก็ทำให้ความเชื่อมีชีวิต

การร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันควรเป็นส่วนหนึ่งของทุกหมู่คณะ แม้ว่าเรื่องจะมีปัญหาในวัด ใหญ่ ๆ เราต้องการรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัดให้ทุกคนร่วมมีส่วนร่วมในกิจกรรมของวัด อย่า เป็นคนที่อยู่ลำพังคนเดียว ให้มีเพื่อนซึ่งรู้สึกแบบเดียวกับท่านในเรื่องของความเชื่อ และเมื่อมี การประชุม จงให้คุณค่าของ “การเป็นส่วนหนึ่ง” แก่ทุกคน จงฟัง เปิดรับความคิดของผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ แบ่งปันเวลาและพรสวรรค์ความสามารถ “บรรดาพี่น้อง ต่างยึดมั่นต่อคำสอนของอัครสาวกเป็นดังพี่น้องมีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน” สิ่งทีกล่าวมาข้างต้น อาจจะเป็นข้อเสนอแนะบางประการ เพื่อหาทางทำให้สิ่งนี้กลับมาเป็นความจริงในยุคสมัยและ วัฒนธรรมของเรา

บทอ่านที่ 1 กจ 2 : 42-47

เราเรียนรู้จากบทอ่านนี้ว่า นอกจากการใช้ชีวิตร่วมกันแล้วชุมชนพระศาสนจักรแรกเริ่มยังศรัทธาคำสั่งสอนของอัครสาวกอีกด้วย(คำสอนในพระคัมภีร์ฉบับภาษาภาษาฮีบรู และวิธีที่พระเยซูเจ้าทรงตีความหมายพระคัมภีร์นั้นด้วยพระวาจาและแบบอย่างของพระองค์) การบิ๊งและการภาวนา (การร่วมภาวนาในวิหารของชาวฮีบรู)

“มีสิ่งของทุกอย่างร่วมกันเป็นของกลาง ” กระทำกันในพระศาสนจักรกรุงเยรูซาเล็มในช่วงเวลาหนึ่งเป็นอย่างน้อย นี้ไม่ใช่เป็นกฎสากลสำหรับคริสตชนทุกคนจุดใหญ่สำหรับเราคือการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งเราทุกคนควรจะปฏิบัติ

บทอ่านจากหนังสือกิจการอัครสาวก

คนเหล่านั้นประชุมกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อฟังคำสั่งสอนของบรรดาอัครสาวก ดำเนินชีวิตร่วมกันฉันพี่น้อง ร่วม “พิธีบิ๊งบิ๊ง” และอธิษฐานภาวนา พระเจ้าทรงบันดาลให้บรรดาอัครสาวกทำปาฏิหาริย์และเครื่องหมายอัศจรรย์เป็นจำนวนมาก ทุกคนจึงมีความยำเกรง ผู้มีความเชื่อทุกคนดำเนินชีวิตร่วมกันและมีทุกสิ่งเป็นของส่วนรวม เขาขายที่ดินและทรัพย์สินอื่นๆ แบ่งเงินให้ทุกคนตามความต้องการ

ทุกๆ วัน เขาพร้อมใจกันไปที่พระวิหารและไปตามบ้านเพื่อทำพิธีบิ๊งบิ๊ง ร่วมกินอาหารด้วยความยินดี และเข้าใจกัน สรรเสริญพระเจ้า และได้รับความนิมิตจากประชาชนทุกคน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้จำนวนผู้ที่ได้รับความรอดเพิ่มขึ้นทุกวัน

บทอ่านที่ 2 1 ปต 1 : 3-9

บทอ่านบทนี้คัดจากจดหมายของนักบุญเปโตรฉบับแรก ซึ่งคงจะเป็นบทเทศน์ในโอกาสพิธีรับศีลล้างบาป ควรสังเกตว่าผู้เทศน์บรรยายถึงการเกิดใหม่ของเราโดยทางศีลล้างบาปว่า มีความเกี่ยวข้องกับการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสตเจ้าอย่างไร การเกิดใหม่ของคริสตชนจากน้ำและพระจิตเป็นการเกิดสู่ความหวัง สู่มรดกที่ไม่รู้จักเสื่อมสลาย เป็นมรดกสำหรับท่านทุกคน “พระฤทธานุภาพของพระเจ้าจึงปกป้องคุ้มครองท่านด้วยความเชื่อนั้นไว้ ” พระองค์นี้แหละที่ท่านรักทั้ง ๆ ที่มีเคยได้เห็นแม้ว่าขณะนี้ท่านมิได้เห็นพระองค์ท่านยังเชื่อในพระองค์”

นักเทศน์บัพติศมาที่มีชื่อเสียงแห่งอเล็กซานเดรียคนหนึ่งเคยกล่าวบ่อย ๆ ว่า “รักษาความเชื่อไว้เด็กเอ๋ย” นี่เป็นวิธีการง่าย ๆ ประสาชาวบ้านที่จะกล่าวถึงเรื่องนี้ แต่เบื้องหลังคำพูดนั้นคือความหวังที่เราควรจะมี และควรจะทำในความเป็นหนึ่งเดียวกันกับผู้อื่น

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปโตรอัครสาวก ฉบับที่หนึ่ง

ขอถวายพระพรแด่พระเจ้า พระบิดาของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระองค์ทรงพระกรุณาอย่างยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงบันดาลให้เราบังเกิดใหม่และมีความหวังที่จะมีชีวิต อาศัยการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูคริสต์เจ้าจากบรรดาผู้ตาย เพื่อรับมรดกที่ไม่เสื่อมสลายไว้มลทิน ไม่มีวันร่วงโรยซึ่งเก็บรักษาไว้ในสวรรค์เพื่อท่าน พระเจ้าทรงปกป้องท่านไว้ด้วยพระอานุภาพให้มีความเชื่อ จนกว่าจะประทานความรอดพ้นซึ่งกำลังจะได้รับการเปิดเผยในวาระสุดท้าย ดังนั้น ท่านจึงชื่นชม แม้ว่าในเวลานี้ท่านยังต้องทนทุกข์จากการถูกทดสอบต่างๆ ช่วงขณะหนึ่ง เพื่อคุณค่าที่แท้จริงแห่งความเชื่อของท่านจะได้รับการสรรเสริญ รับสิริรุ่งโรจน์ และรับเกียรติเมื่อพระเยซูคริสต์เจ้าจะทรงแสดงพระองค์ ความเชื่อนี้ประเสริฐยิ่งกว่าทองคำที่เสื่อมสลายได้ แต่ก็ยังถูกทดสอบด้วยไฟ ท่านมีความรักต่อพระเยซูคริสต์เจ้าทุกๆ ที่ยังมีได้เห็นพระองค์ แม้ว่าขณะนี้ท่านยังมิได้เห็นพระองค์ ท่านก็ยังเชื่อในพระองค์ ท่านจึงชื่นชมยินดีสุดที่จะพรรณนา เพราะท่านกำลังจะได้รับจุดมุ่งหมายของความเชื่อ คือความรอดพ้นของวิญญาณอยู่แล้ว

พระวรสารยอห์น 20 : 19-31

บทอ่านที่สองได้ทำให้เห็นว่า “โดยมิได้เห็น ท่าน (คริสตชน) ได้เชื่อในพระองค์ (พระเยซูเจ้า)” จากกรรมประเพณีที่เล้าสืบทอดกันมา และรู้จักกันดีเรื่องโทมัสผู้ไม่เชื่อ ข้อเขียนของนักบุญยอห์นต้องการที่จะให้ความสว่างแก่จุดนี้เพิ่มขึ้น ท่านได้ชี้ให้เห็นว่า แม้จะให้เห็นอย่างโทมัสได้เห็น ก็ไม่เป็นหลักประกันว่าจะมีความเชื่อ ความเชื่อมาจากการไต่ถามพระวาจาของพระเจ้า ผู้คืนพระชนม์ซึ่งตรัสกับโทมัสเป็นการส่วนตัว

คริสตศาสนาได้เรียนรู้กฎทองที่ว่า ความเชื่อเกิดจากการได้ฟัง เป็นพระเจ้าผู้ตรัสกับเรา ในสถานการณ์แบบ “เรา-เจ้า” สถานการณ์ที่ไม่อาจคาดเดาได้นี้ไม่อาจจะนำมาอธิบายได้อย่างสมบูรณ์ อย่างที่เราไม่อาจจะอธิบายได้อย่างถูกต้องว่าอะไรเกิดขึ้นเมื่อคนหนึ่งตกในหลุมรัก จงตอบเมื่อพระเยซูเจ้าตรัสว่า “shalom สันติสุข” แก่เราในสถานการณ์ใดๆ ก็ตามของชีวิต และทำให้ความเชื่อนั้นมีชีวิตอยู่ต่อไป

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น

คำวันต้นสัปดาห์ ประตูห้องที่บรรดาศิษย์กำลังชุมนุมกันปิดอยู่ เพราะกลัวชาวยิว พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาประทับยืนอยู่ตรงกลาง ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “สันติสุขจงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” ตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงให้บรรดาศิษย์ดูพระหัตถ์และด้านข้างพระวรกาย เมื่อเขาเหล่านั้นเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็มีความยินดี พระองค์ตรัสกับเขาอีกว่า “สันติสุขจงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิดพระบิดาทรงส่งเรามาฉันใดเราก็กู้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” ตรัสดังนี้แล้ว พระ

องค์ทรงเป่าลมเหนือเขาทั้งหลาย ตรัสว่า “จงรับพระจิตเจ้าเถิด ท่านทั้งหลายอภัยบาปของผู้ใด
บาปของผู้นั้นก็ได้รับการอภัยท่านทั้งหลายไม่อภัยบาปของผู้ใดบาปของผู้นั้นก็ไม่ได้รับการอภัย
ด้วย”

โทมัส ซึ่งเรียกกันว่า “ฝาแฝด” เป็นคนหนึ่งในบรรดาอัครสาวกสิบสองคน ไม่ได้อยู่กับ
อัครสาวกคนอื่นๆ เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมา ศิษย์[คนอื่น]บอกเขาว่า “พวกเราเห็นองค์พระผู้เป็น
เจ้าแล้ว” แต่เขาตอบว่า “ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้เห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์ และไม่ได้เอานิ้วแยงเข้าไปที่
รอยตะปู และไม่ได้เอามือคลำที่ด้านข้างพระวรกายของพระองค์ ข้าพเจ้าจะไม่เชื่อเป็นอันขาด”
แปดวันต่อมา บรรดาศิษย์อยู่ด้วยกันในบ้านนั้นอีก โทมัสก็อยู่กับเขาด้วย ทั้งๆ ที่ประตู
ปิดอยู่พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาประทับยืนอยู่ตรงกลาง ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “สันติสุขจงสถิตอยู่
กับท่านทั้งหลายเถิด” แล้วตรัสกับโทมัสว่า “จงเอานิ้วมาที่นี่ และดูมือของเราเถิด จงเอามือมาที่นี่
คลำที่สีข้างของเรา อย่าสงสัยอีกต่อไป แต่จงเชื่อเถิด ” โทมัสทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า
ของข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้า” พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “ท่านเชื่อเพราะได้เห็นเราผู้ที่เชื่อ
แม้ไม่ได้เห็น ก็เป็นสุข ” พระเยซูเจ้ายังทรงกระทำเครื่องหมายอัศจรรย์อื่นอีกหลายประการให้
บรรดาศิษย์เห็น แต่ไม่ได้บันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้ เรื่องราวเหล่านี้ถูกบันทึกไว้เพื่อท่านทั้ง
หลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูเจ้าเป็นพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อนี้แล้ว
ท่านทั้งหลายก็จะมีชีวิตเดชะพระนามของพระองค์